

TIL MARIA!

En vinterdag, en formiddag
klædt på i sol og hvidt –
du fødtes – ingen hastesag,
men stille, roligt blidt.

En yndig baby alle sa',
En læge sa' især:
"Så dejligt barn jeg godt vil ha'.
Hun er da bare kær!"

Et ønsket barn af større flok
blev budt velkommen hjem!
Skønt lille var du rigtignok –
utroligt lærenem.

På Rytterkroen var der ting,
som ganske sjove var.
Snart susede du rundt omkring.
Ved kassen hjalp du far.

At ride ku' du tidligt li'
at ta' en lille tur.
Mens æslet græssed' ansvarsfri,
du tog en lille lur.

På hanebjælken flot du gik,
da du var bare fem.
Du var måske lidt overkvik –
I øvrigt bare nem.

Vi flyttede fra Als mod øst.
Snart kom din skoletid.
Nu var du nær Nordsjællands kyst
og badede med flid.

Men heste var nu nummer et,

og springe det var bedst.
At slå sig det var ligefedt –
når det var fald fra hest.

Du rejste også meget rundt
I både bil og fly.
Og helikopter –tænk, hvor ondt –
vi ku' os ikke dy!

Du havde sagt:” Her grænsen er.
Jeg tager ikke med.”
Du sov – en heli stod der nær –
og snart var tre af sted.

Du blev student og tænkte på
at blive kiropøraktør.
I USA var så som så –
og langt væk var en faktor!

Til Nyborg flytted' vi vort hjem.
Det var en god ide.
Økonomi blev vejen frem.
På OU læse det.

I Aunslev aftentur vi gik,
Hvor mange var til stede.
Der var et hold fra gymnastik,
til tovtrækning helt rede.

Maria hvisked': prøv at se
På ham der først i rækken.
Jeg tror, at han kan klare det.
De slipper ej med skrækken.

Enhver kan altid tænke sit
og vejre interesse.
Jeg tænkte altså også mit
med stor akkuratessse.